HASEN BİN ALİ BERBEHÂRÎ

Hanbelî mezhebinin meşhûr fıkıh âlimlerinden. Künyesi, Ebû Muhammed'dir. 233 (m. 848) senesinde doğdu. 329 (m. 941)'da vefât etti. Hanbelî mezhebinde zamanının en meşhûr fıkıh âlimi idi. Berbehâr, Hindistan'dan getirilen bir baharatın ismidir. O zaman bunu getirtenlere berbehârî denilmiştir. Bu işle uğraşan Hasen bin Ali'ye de "Berbehârî" lakabı verilmiştir. Bugün baharat ve baharatçı denilmektedir.

Hasen bin Ali Berbehârî, bid'atlerden sakınır ve sakındırırdı. Ehl-i sünnet i'tikâdının yayılması için çok hizmet ederdi. Bid'at ve bid'at ehline (Peygamberimizin (aleyhisselâm) zamanında ve O'nun dört halîfesi zamanlarında bulunmayıp da, dinde sonradan meydana çıkarılan, uydurulan sözleri, yazıları, usûlleri ve işleri ibâdet olarak inananlara, yapanlara ve yaptıranlara) karşı sert tutumu sebebiyle, bir ara Bağdâd'dan basra'ya sürülmüş, daha sonra tekrar Bağdâd'a dönmüştür.

Muhammed bin Hasen Mukrî şöyle anlatmıştır: "Dedem ve ninem bana şöyle anlattılar: Ebû Muhammed Berbehârî ömrünün son günlerinde bir eve çekildi. Bir ay kadar orada kaldı. Sonra vefât etti. Vefât ettiğini görenlerden bir kadın hizmetçisine; git bak cenâzesini yıkamakla kim meşgûl oluyor dedi. Hizmetçi, gördüklerini şöyle anlatmıştır: (Biri gelip, cenâzesini yıkadı. Sonra namazını kıldırdı. Üzerlerinde beyaz ve yeşil elbise olan kalabalık bir cemaat cenâzesinde bulundu. Namaz bitince hiç biri görünmez oldu.) Vefât ettiği evde defn edildi."

Hasen bin Ali Berbehârî'nin çeşitli eserleri vardır. Bunlardan "Şerh-i kitâb-üs-Sünen" adlı eserinin ba'zı bölümleri şöyledir: "Ortaya çıkarılan her bid'at, önce az bir şeyle başlatılır. Sanki hakka, doğruya benzer, buna dalan aldanır. Sonra ondan kurtulamaz iş büyür. Böylece bozuk bir yola girmiş olur. Bu iş dinden çıkmasına kadar uzanabilir. Zamanın insanlarının söylediklerine iyi bak. Acele etme. Âlimlerden işitmediğin ve onların nakletmediği bir işe dalma."

Doğru yoldan ayrılmak iki türlüdür. Birincisi; iyi niyetli olduğu hâlde yanlış iş yapan ve haktan ayrılan, ayağı kayan kimseye uymak. Bu insanı helak eder. İkincisi; hakka karşı inadcı olmak ve kendinden önce geçen sâlih, müttekî kimselere muhalefet etmek. Böyle yapan kimse sapık ve saptırıcıdır. Böyle kimse, ümmet arasında şeytan gibidir. Kimsenin ona aldanmaması için, onun hâlini insanlara bildirmek lâzımdır.

Ölüm ânında üç çeşit söz söylenir: Ba'zılarına ey Allah'ın kulu, sana Allah'ın rızâsını ve Cennetini müjdelerim, denir. Ba'zılarına ey Allahın kulu, sana cezanı çektikten sonra Cennete gideceğini müjdelerim denir. Ba'zılarına da, ey Allahın düşmanı sana Allahü teâlânın gazâbını ve Cehennemi bildiririm, denilir.

Müslümanın din husûsunda nasîhati gizlemesi, yapmaması helâl olmaz. Kim nasîhati yapmazsa, müslümanlara hîle yapmış olur. Müslümanlara hîle yapan, dîne hîle yapmış olur. Dîne hîle yapan da Allahü teâlâya, Resûlullaha (aleyhisselâm) ve mü'minlere ihânet etmiş olur.

Buyurdu ki: "Münâkaşaya oturmak, fâide kapılarını kapatır."

"Bid'at ehli olanlar, başlarını ve vücûdlarını toprakta gizleyip, kuyruklarını açıkta tutan ve yaklaşanı sokan akrebler gibidirler. İnsanlar arasında gizlenmiştirler, yanlarına yaklaşanı bid'ate düşürürler, bid'at yayarlar."

Ebû Muhammed Berbehârî, evliyânın meşhûrlarından Sehl-i Tüsterî'nin arkadaşı idi. Ondan şöyle nakletmiştir: "Allahü teâlâ dünyâyı yarattı. Dünyâ üzerinde âlimler ve câhiller yarattı. İlmin en faziletlisi, kendisiyle amel edilen ilimdir. İlmin ancak kendisiyle amel olunanı delîldir. Amelin doğru olanı hariç, diğer kısmı heba olmuştur. Amelin sahih olması için de çok şartlar vardır."

Fudayl bin Iyâd hazretlerinin de şöyle buyurduğunu nakletmiştir: "Ehl-i sünnet bir kimseyi görünce, sanki Eshâb-ı kiramdan birini görmüş gibi olurum. Bid'at ehli birini gördüğüm zaman da, münâfıklardan birini görmüş gibi olurum."

"Bid'at ehli ile oturana, hikmet verilmez. Bid'at ehli ile oturanın üzerine la'net inmesinden korkarım. Kim bid'at ehlini severse, Allahü teâlâ onun amelini boşa çıkarır ve kalbinden İslâm nûrunu çıkarır."

"Bid'at sahibini üstün tutan, dînin yıkılmasına yardım etmiş olur. Kim bid'at ehline güler yüz gösterirse, dîni hafife almış olur. Bid'at ehlinin kızını alan, akrabalık bağlarını kesmiş olur. Bid'at ehlinin cenâzesine katılan, ayrılıncaya kadar Allahü teâlânın gazâbından kurtulamaz. Gayrimüslim ile yemek

yerim, fakat bid'at ehliyle sofraya oturmam. Bid'at ehli ile aramda demirden bir kale olması, bana çok sevimli gelir. Bid'at sahibine buğz eden kimsenin ameli az da olsa, Allahü teâlâ onu affeder... Bid'at ehlinden yüzünü çevirenin kalbini, Allahü teâlâ îmân ile doldurur. Bid'at ehlini hakîr gören kimsenin, Allahü teâlâ Cennette derecesini yüz derece yükseltir. Ebediyyen bid'at sahibi olma!"

1) Tabakât-ı Hanâbile cild-2, sh. 18

2) El-A'lâm cild-2, sh. 201

3) Şezerât-üz-zeheb cild-2, sh. 319

4) Mu'cem-ül-müellifîn cild-3, sh. 253